

skole ud af det, at der skulde være en fælles Grundskole, hvorfra Gymnasiet fik sine Elever. Det er der aldeles ikke nu. Denne saakaldte Forældreskole gør i alle Henseender Tjeneste som Underskole for Gymnasiet, og Gymnasiets Rektor har endogsaa, den Gang Underskolen skulde falde bort, beklaget sig over, at den skulde falde bort, og udtalt sin Glæde over, at den saakaldte Forældreskole kom i Stedet, saaledes at Gymnasiets Lærere kunde forberede Eleverne til Gymnasiet og vide, hvilke Fordringer Gymnasiet stillede for deres Optagelse. Men det var jo netop det, som var en af Grundene til at afskaffe Underskolen, at Gymnasielærerne til Optagelsesprøven ikke skulde eksaminere de Børn, som de selv havde forberedt. Ogsaa af rent pædagogiske Hensyn er det en Misforstaaelse, at denne Skole er saa nær knyttet til Gymnasiet. Rektor beklager sig endvidere i den samme Tale, hvori han beklager Underskolens Bortfald, over, at Statsskolen er saa lidt paaagtet blandt Byens Befolkning. Det har Rektor vist Ret i, men det turde komme af, at Skolen har faaet et Klassepræg, saaledes at Byens almindelige Befolkning ikke staar i noget Forhold til den. Dette vilde falde bort i det Øjeblik, Skolen, saaledes som Meningen var, fik sine Elever fra en for hele Byen fælles Grundskole. Resultatet af denne nære Tilknytning mellem Gymnasiet og Forældreskolen er altsaa ikke blot det, at Forældreskolen har et rent Klassepræg — det er kun meget velstillede Folk, der kan sætte deres Børn i denne Skole, da Skolepengene er temmelig høje —, men ogsaa Gymnasiet faar et saadant Klassepræg. Og det kan ikke være Meningen med et Statsgymnasium, at det kun skal være for en ganske snæver Overklasse. Noget saadant ødelægger jo endvidere den Enheds-skoletanke, som indeholdtes i Loven af 1903, hvorefter der skulde være en Skole, hvor Børn kunde gaa helt fra nedan af og oppefter til Gymnasiet. Hvis der var særlige Hensyn, der havde dikteret Oprettelsen af denne Forældreskole, hvis det var religiøse eller pædagogiske Hensyn, der gjorde sig gældende, var det selvfølgelig berettiget, at man havde en Privatskole; men det er der aldeles ikke Tale om. Jeg tror ikke, at de Mennesker, der slutter sig til „Adjunktskolen“, har noget som helst aandeligt Fællespræg, i hvert Fald ikke noget religiøst, og heller ikke har de nogen særlig pædagogisk Opgave ud over, hvad der kan tilfredsstilles af Kommuneskolen. Skolen staar i ingen Henseende over, hvad

Kommuneskolen byder, og der er ikke noget som helst andet end Klassepræget, der kan tale for at opretholde denne særlige Skole.

Nu vil jeg gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at disse Adjunktskoler — og det maa denne Skole nærmest kaldes — har et meget slem Skudsmaal. I Betænkningen fra den store Skolekommission af 1919 udtalte Medlemmer af alle Partier, ogsaa af den højtærede Ministers Parti, sig meget skarpt imod disse Skoler; de eneste, der ikke udtalte sig imod dem, var Medlemmerne af det konservative Folkeparti, men de undlod at stemme i Sagen og udtalte sig altsaa heller ikke for. Flertallet bestod af de Herrer og Damer Berntsen, Bertelsen, Bruun, Marie Christensen, Ejsing, Johs. Fog-Petersen, H. P. Hansen, Jensen Bundgaard, Johansen, Kammersgaard, Kjærgaard, Klausen, Kirstine Meyer, Elna Munch, Nørgaard, Thora Pedersen, Vilh. Rasmussen, Søgaard og Sørensen. Det er alle Medlemmer undtagen de Konservative, de Herrer J. Oskar Andersen, Hatt, Nøhr — ja, Nøhr er dog ikke Konservativ —, Rasmussen-Byskov og Vesterager. Disse 5 Herrer stemte ikke, men alle de øvrige stemte for en Udtalelse mod Adjunktskolerne, og jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse nogle Linier. Flertallet siger, „at det i Betragtning af den rige Udvikling, der siden 1903 har fundet Sted i den offentlige Skole, og navnlig den Udvikling, man forventer ved Gennemførelsen af Skolekommissionens Forslag, ikke kan billige, at det vedblivende bliver muligt for Gymnasieskolernes Lektorer, Adjunker og „andre Lærere“ at oprette Underskoler, hvis Formaal er at forberede Eleverne til Optagelse i Statens Gymnasieskoler“. Og man slutter med at sige: „Man maa mene, at det er urigtigt, at Statens Embedsmænd, hvis pligtmæssige Arbejdstid er begrænset ved Lov, opretter Skoler, i hvilke de giver et betydeligt Antal Timer, især da disse Skoler ganske specielt tilsigter at forberede til en Optagelsesprøve, ved hvilken Underskolens Lærere kan komme til at bedømme deres egne Elever, og giver en Undervisning, som paa fyldestgørende Maade meddeles i den offentlige Skole“. Det er jo en ganske bestemt Udtalelse mod Adjunktskolerne, og det forekommer mig, at den højtærede Minister burde følge sine Meningsfæller i Skolekommissionen og faa tilvejebragt det Forhold, som faktisk blev forudsat, da Staten overtog disse Gymnasier. Jeg skal ikke give den højtærede Minister Anvisning paa,